

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

nämnde dato transporterad af Abraham Hülphers och son uppå Mälaren, Erik Gustaf Tunmark i Kongsberg och Norige. Då breskevar framkom, var berörde sedel uttagen, som där före almånt efterlyses, med löfte om hederlig wedergålningsåt dem, som sedan återställer. Berörig annotation är redan skedd i Rikssens Stånders Banque.

Den 26 dennes försäljes på Frälses-Hemmanet Staffingelund, ej allena nämnde Hemman med tilhörande Torp, utan och Lindelycka; bågge en fjärdedels mil ifrån Falkenberg, och uti Staffinge Söken belägnes; bågge hela Hemman af alrabäste Frälse, och lediga at tillträdas vid Michaelis-tiden. Om beställfheten mera härnäst.

En Musicus, som spelar på den stora Davids harpa, är hitkommen, och utbjuder sin tjänst om någon åstundar des informativa på nämnde instrument, eller wil annars höra des harposlag. Han bor på Walgatan i Nybergsta huset.

Jungfru Lund har rum för 2 husbåll, item en handelsbod åt gatan, at hyra til Michaelis-tiden. Hon bor på Drottningegatan.

En vid tille bomen liggande båt, med segel och tilbehör, är sal: om priset kan ågaren höras, som bor hos Skräddaren Carlström på Kronhus-gatan vid wallen.

Om några fönster, något brukade, fulla tarfwas, gifwes därom hos mig mundtelig under rättelse.

***

N:o 33.

Göteborgska Sagafine.

Lördagen, den 14 Augustii 1762.

Tankar om Landtmanna-tilltag och näring-s-fång.

År 1760 skref jag något om almhogens tilltag uti smide och slegdande: nu kommer jag til det, som är både almnånnare och vigtigare. Medgelist, at jag felar i det som jag anförer efter andras berättelser; men jag håller dock ämnat wårdigt, at närmare öfvervägas, jämval af de mån som åro fallade, at värda megnighetens vålfård. Ach, huru lyckelig wore jag, om icke mine enfaldige tankar blefwo förkastade.

Väfnad är et gammalt nyttigt näring-s-fång; det har spinning til grund, och är en följa, som jämval Kristen berömer. Det kommer mig ej vid, at en hop af vare hederlige Fruntimber, som dageligen vålfwa sina händer på spelbor-det, knapt kunna spinna en rull garn til slit-lårost. De må hafwa försvara det. Det fägs har os litwäl, at wi hafwe förmåma Fruntimber

KF

ber, som hålla för en heder, at uträcka sin hand til räcken. Värt kåra Fådernes land är et bland de ljusligaste i anseende til des läge; det har, under den tiden åkerbruket skal förtas, tilräckeligen långa dagar; men när hösten kommer, bärningen och höst-sädet är förbi, och wintren tilstundar, blifwa och nättarna så långa, at nödvändigt qwinfolken på de orter, där de ej befatta sig med tröfningem eller skogs-körslor, måste gripa til något at rödra, eller som mine Söneboar kalla det, at hänga händerna på; och jag kan omögeligen gifwa förslag på något bättre, at syslosätta dem med, än spinräcken.

Det förstås, at den som skal förvärfwa sit bröd, med det werktyget, är til at beklaga. En fattig gumma, som skal spinnal lin-garn för andra, har sannerligen på vårt Halländska sätt mindre at lefva på, än den som sitter på en fästning fängen. Men med almogens hustrur, piger och döttrar är det annorlunda beskaffat. Mannen hemtar bröd och dricka från logan, gumman hemtar mjölk utur fähuset; när hon har syslat, som det kallas, det är ansat svin, gås och höns, som falla på hännes andel; så går hon in til spinräcken: hon spinner vid samma eld, där hännes astommat kokas: sedan mältiden är hållen, och hon mjölkat sina kor, sätter hon sig åter til spinräcken, til des qvålsutet är, och hon lägger sig til sångs. Når tuppen gale, står hon åter up, och har ofta 4 goda timar til dager, at spenna på. Under detta arbetet sitter

Gos-

Gosson och kårdar ull, de smärre flickorna spinna blånar, och de minsta låsa för sin mor i Ecatehesen.

Mark's härad syslosätter sig mest med lin-wäf nad, och som jag tror, är Bergheims och Surteby orten i synnerhet beståsam: deras spinnestugor förtjena at beskrifwas. Jag kan ej säga, om Marbo-lärfstet förtjenar det onda ryktet, det har at ej vara starkt. Jag har sett des dråll i almnåhet vara ganska tun; men jag kan tänka tilverkningen råttar sig efter betalningen. Jag har mig ej bekant, om en sådan ort gifwes mer för spin- och wäfning som Mark. Jag har gifvet agt på deras handlag, och funnet, at de på lika tid spenna dubbelt emot våra Halländska vigor. De åro doch ej nögde med det garn, de hälften spina, fast Manfolken ofta hjälpa dem; utan de köpa uppårpas garn ifrån Halland, och tilverka sålunda en ansenlig mängd af lin-wäfnader.

Jag håller oförgrapeligen före, at en så gagnelig handtering förtjenar at muntras och lätta. Twanne ting åro i synnerhet ej på den fot, de skulle vara, efter mit lilla tycke, nämligen lin-beredningen och försälningen.

Jag går ej med lin-beredningen längre tilbaka, än då det är lin, som kan häkla. Ehuru wål hår wore mycket at påminna om frödet, uträdet, ryffningen, som af många hår i orten ej sfer förr, än linet är förmoget, och barken för, åsven wid torningen, som sfer hos os i därtil

inrätade badstugor, där i ofta linet för hårda
torkas m. m. Men när det blifvit lin, bor-
de efter mit tycke det bästa utsötas til sit, och
det sämre til sit bruk. Jag har sedt, at det grof-
waste Lärländska linet med en liten smörg. och
bultning blifvit så fint, at man kunnat spänna
därav det finaste garn. Framledne Herr Com-
mererådet och Riddaren Alfrömer visade
mig fördom prof af lin-beredning, och blånar-
nas färring til sin spinst; och jag har i före-
det är sedt Svenskt olje-lin. Alt detta bådar
mig mer kundskap i et ämne, som syslosätter så
måttfull mänskijor. En fort och tydlig beskrif-
ning härom kunde ju tjena almänheten: skulle
icke på detta sättet Warndorffs-Biesfelds-
och Hollands-läröster, tillika med flüssing och
Lammardukar, blifwa tilverkade i hvarie So-
len? Skulle då icke alla fina sortter träd kunn-
na spinnas med Svenske fingrar?

Försälningen torde behöfva hjelpe af annat
slag. Ty som Boeras Handiande åro nästan
de endaste afnämne till almogens tilverkningarni
hvarföre de åro både heder och verbm wärde;
så kunnna de likväl ej altid wärা tilstädés, då
Vonde-gumman sätts ned sit väftsrycke, och är
nödigt att ej e penningar; utan då köper den för-
mögne grannen af den fattige: och som han wet-
des torftighet, skonar han honom intet, utan
blir den grymmaaste blodigel. Kunde detta före-
byggas, så at den fattige finge lika så mycket
för sin wäfnad som den rike; skulle med Guds
hjelpe

hjelpe orten bringas til jämnare wälmåga, hvil-
ken är nyttigare bland almogen, än stora Capi-
tal hos den ene, med fleras wantrefnad i näg-
den.

(Fortsättning härnäst.)

Hvad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgske Wexel-courser.

Onsdagen, den 11 Augusti.

London	- -	94 $\frac{1}{2}$	- -	Dal.R:mt.
Amsterdam	-	87 $\frac{1}{4}$	dub. uso M:t R:mt.	
Hamburg	-	87	- -	M:t R:mt.

Ankomne åro Skepparne Pieter Curtees
ifrån Åhlborg med barlast, Jacob Sparman
Person ifrån Croxvik med salt, Peder Gul-
dager ifrån Åhlborg med victualie-waror, Hugh
Boyd ifrån Irvine med barlast, och David Ing-
lis ifrån Bremen med dito.

Utgångne åro Skepparne Håkan Olufsson
til Hamburg med järn, Christian P. Mörk och
John Wilkie til Scotland, och Hans Lamberg
til Irland med järn och bräder.

Helsingör. Den 6 Augusti gingo häriga
nom Skepparne Anders Dahlberg ifrån Col-
berg til Götheborg med barlast. Den 7 dito,

Lorents Stabeus, och Wallentin Stemming ifrån Visby och Danzig til Götheborg med fast och asta, Herman Sneider ifrån Stockholm til Bremen med tjåra, Thomas Barnard, och Hans Lindh ifrån Stockholm til Angeland och Portugal med järn, Johan Bogren ifrån Geſte til Lissabon med dito, Jemmar Nilsson, och Anders Nilsson ifrån Götheborg til Wismar med fill, Paul Stephanson ifrån Götheborg til Colberg med fill, Nils Nilsson, och Per Andersson ifrån Götheborg til Kbnigsberg med dito. Den 8 dito, Abraham Syfkes Barker, Joachim Heitman, och Albrecht Wallis ifrån Stockholm til Gröning och Amsterdam med tjåra, Olof Olofsson ifrån Stockholm til Viana med järn, Nolof Nolofs Meuw ifrån Wolgast til Amsterdam med stålver, Paul Stake ifrån Götheborg til Stockholm med fill.

Omå Kyrko-tidningar.

I går ankom hit til Staden Stiftets Höghördige Bisrop, Herr Doctor Erik Lamborg, och lyckönskades af Consistorio, Gymnasii Scholæ- och Preste-staten.

I Swenska Församlingen åro ifrån den 1 til den 12 dennes födde 7 Gosse- och 4 Flicko-barn: Döde Fru Almroth, af lungsot, Pigan Catri na Larsdotter, af förstopning, och 6 barn af kroftsjuka, trösten, koppor och slag.

I Eysta Församlingen födt 1 barn.

I Kron-

I Kronhus-Församlingen födde 4 barn: Wigde Soldaten, Måns Wallerstedt och Maria Olofsdotter: Döde Dragonen, Jon Rimsberg af rödsot, och 1 barn af koppor.

EPIGR. C.

Adjumenta Deus nisi sustulit omnia,
tantam
Quis possis Mentem noscere; culpa
tua est.
Si loca vitares, ubi gratia personat,
ecqua
Culpa Dei? Christum prædicat orbis;
adi.

Kundgörelser.

Ostindiska Compagniet härstades låter den 17 dennes på Stadens auction försälja des tillhörige, och på Ladugårds ägor vid Rivieret belägne sille-salteri, Majwiken, uti det tilstånd, hvaruti det nu til abygnad och alla inräntningar befinnes; doch komma de inredningar, om hvilka med Handtverkare Contracter åro slutne, på Compagniets egen kostnad at fulbordas.

På Staffinge-lund år, utom nödige ut- och Ladugårds hus, en med tegel-tak väl försedd ny bygning, innehållande sal och tvånnan kamrar med fakelugnar uti, å ena, jämte dagelig stufse

stufvra med fäkelugn, tvånnne kamrar och kök
å andra sidan om förstugan, som går igenom
hela bygningen; samt en fullkomlig god fäl-
lare och wind. Utsör denne bygning i söder,
står en både stor och wacker trädgård, och utmed
gården en brun med ganska godt vatten; öf-
vensom ågorna åro väl häfdade. Det andra
Hemmanet Lindelycka, har wakraste läge, väl
häfdade ågor och Bondehus: utomdes är vid
dessa Hemman mycket och rik torf-skörd, ung
eke- och löf-skog, mycket god ång, och widis-
tig utmark, åfwen del uti fiske-vatten, jämte
fort och god väg til kyrka, qvarn, Stadeli-
landswägen och salt-sjön.

Koppypningen författes i höst uti Trämur-
re-barn- och ympnings-huset; och täckas weder-
börande därrom anmåla sig, inom slutet af den-
ne månad, hos Kongl. Lfz-Medicus, Herr Carl
Didrich Engelhardt.

En wind och et loft hos Fru Åhman står at
hyra.

Nästkommande Tisdag, som är den 17 den-
nes, kommer afledne Handelsmannen Hern-
dahls arsingars hus, at til den mestbjudande
försäljas, då ock i samma hus, sängkläder och
några husgeråds saker blifwa försälde.

En hel tomte uppå Qvarnebergs-gatan är til
salu; och kan om priset med Spits-meden Worm
accorderas på Qvarnberget.

N:o 34.

Göteborgska Sagafine.

Lördagen, den 21 Augustii 1762.

Fortsättning om Landtmanna-tiltag och
närings-fång.

Jag beder at få vid detta ämnet frambara en
berättelse om dräts-wäfniadens upkomst i
Mark. Min sagesman var den siste Ätteläg-
gen, så wida jag wef, af de gamle Kloster-wäf-
ware. Jag menar at någon gammal Hollän-
dare, sasom innehafware af Als-Kloster, förmö-
deligen en de Geer, inrättat på Als-Kloster en
Linne-Fabrique; därifrån hafwa väfware
utkommen i de omliggande Söfnar. Med sine
på Klosteret förtjente penningar togo de emot
Hemmans-bruk, och en af dem stodnade i Gun-
nestorp uti Lindberga Söken, där hans soneson
i år blef död, utan at hafwa fortplantat weten-
skapen, fast han lärta hänne af sine fäder. Den-
ne berättade mig, at hans farfar blef förskref-
wen til Krantsbro i Marks Hårad, och at han
där tilöfwyde någon at väfwa dräll: sedan har
konsten spridt sig öfwer hela Marks Hårad. In-
gen